

Diplomant zvolil společensky potřebné téma, pro návrh vybral lokalitu a navrhl městský zásah urbanisticky klasickým způsobem dostavby městského bloku. Tím však zřejmě vyčerpал možnost přispět jak k tématu architektury studentského bydlení, tak k přístupu k místu a možnosti využití pozemku v centru města.

Diplomní seminář jako nedílná součást diplomního projektu měl analyzovat reálnou situaci a přispět k přesnému zadání budoucího návrhu. Obsah analýzy je zjednodušený a pokud diplomant opustí statistická data jsou informace nedostatečné viz rozbor typologických možností a zavádějící viz finanční model. Práce neobsahuje rozbor současného skutečného stavu a jeho vyhodnocení, či hospodářskou situaci vyvolané alternativy studentského bydlení. Chybí jak odkaz na zahraničí, tak vize pro budoucnost. Zásadním nedostatkem semináře je chybějící závěr z provedených průzkumů a vytvoření zadání. A právě chybějící zadání se propadlo do zmatečného návrhu.

Studium návrhu provází neustálé hledání. Co je co, a jak je to myšleno, co jaká značka znamená. Autorův grafický přístup činí projekt ve všech částech nečitelný a nepřehledný. Při detailním pohledu se za formální grafikou skrývají nahodilosti či chyby.

Už základní popis území je zjednodušený a mimo ortofoto z roku 1953 nepřináší popis reálné místní situace, žádné vazby na okolí či odůvodnění výběru místa. Jako širší vztahy zjednodušeně graficky popisuje pouze Štefánikovu ulici jakoby ostatní vazby na město neexistovaly. Tento přístup se promítá do budoucího návrhu.

Koncept návrhu stojí na principu dotvoření (mono)bloku uliční čarou V botanice a jeho následném rozčlenění a výškovém uspořádání. Ani z popisu území, ani z konceptu nelze vysledovat co se v lokalitě skutečně děje, jaká je vazba členění k situaci, jaká je vazba specifického bydlení ke světovým stranám, hluku, provozu ulice, objektům na protější straně, městské třídě Štefánikova. Prezentovaný hmotový návrh se více než návrhu podobá formálnímu vyplnění prostoru mezi ulicemi a štítovými zdmi. Zcela irelevantní a nedůstojné je formulovat část konceptu na vytváření světlíků ve štítových zdech. Diplomant staví koncept na nejasné tezi o příznivém měřítku mezilidských vztahů vytvořením dělením monobloku na menší objemy. Ve skutečnosti složitou a zbytečnou cestou kopíruje 200 let starý urbánní princip blokové parcelace, kterou vzápětí popírá nepochopitelnými prostupy mezi domy. Návrhovou tezí zcela zřetelně popírá nejen potřebu relevantního využití místa ale i ekonomie celého návrhu, kterou jako diplomant nemůže v případě udržitelného studentského bydlení pomíjet.

Situace je uvedena nedostatečným a neakceptovatelným návrhem situace širších vztahů. Diplomant se zabývá a prezentuje jen vlastním návrhem. Jakékoli vazby a specifika místa, terén, majetko-právní vztahy návrh opomíjí a nestará se o ně. Návrh na situaci reaguje pouze v případě zalomení fasády v ulici Štefánikova, avšak zdůvodněné víceméně jakýmsi nejasným výhledovým bodem. Formální přístup potvrzuje řešení nároží V Botanice/Preslova, které se později projeví jako chyba, stejně jako chybějící, pro projekt zásadní řešení nově vzniklého dvora, ze kterého, jak se později zjistí se do navrženého objektu vstupuje. Návrh, kde jsou stíny upřednostněny před jasnou strukturou komunikace a návazností na okolí nemůže v reálném světě, do kterého se diplomant chystá, uspět.

Návrh domu diplomant zahajuje prezentací řešení 1.NP - parteru. Na první pohled nerespektuje vlastnické vztahy v území a navrhuje na cizím území (vstup do objektu přes cizí pozemek, formální dvorní park), a nelze vysledovat ani dopady výškově složitosti stavu jednotlivých dvorních traktů. V jednom případě vstupuje do objektu přes cizí území, v dalším případě z garážového vjezdu. Diplomant jako by nerefletoval, že navrhuje v centru Prahy, u složitě a dopravně výrazně zatížené komunikace jejíž vliv, parkování na ní, řešení městské zeleně zcela chybí. Chybějící definice ulice V Botanice neumožňuje definici parteru. Do extrémně drahého parteru navrhuje správu kolejí, sklady a jakýsi nepopsaný velkoobjemový vstup uzavřený do ulice zdí? Formální přístup k veřejnému prostoru diplomant završuje ostrým rohem u zatížené křižovatky Preslova/V botanice, kde stavebním objektem vstupuje do chodníku a pěší komunikaci v křižovatce zužuje ze standardních 3m na méně

než 2m. K zamyšlení jsou i prostory bez oken a nejasné je řešení vertikálních komunikací, a to jak v grafické značce, tak principu. Pokud jsou veškeré vertikální komunikace otevřené (což z návrhu není zřejmé), je tím popřena především potřebná vnitřní komunikace mezi studenty a ohled na údržbu už není ani tématem.

Dispozice jsou dalším slabým článkem návrhu. U podzemních pater chybí intenzivní a maximální využití pro zázemí a podzemní parkování v centru města. Podzemní patra jsou špatně označená a při řešení diplomního projektu by autor měl projevit alespoň základní znalosti požárně-bezpečnostních pravidel navrhování.

Při řešení hlavní dispozice obytného polobloku jakoby autor zapomněl, že v počátečním konceptu odstoupil od monobloku z důvodu členění domu na jemnější strukturu. Centrální chodba mu však v návrhu zůstala. Pouze přerušená nepochopitelnými úzkými vstupy do dvora, s pěti až sedmipodlažními mrtvými stěnami. Vnitřní chodby pak na tyto stěny naráží, aniž by se v návrhu autor zabýval jejich případným propojením, nebo naopak adekvátním využitím koncových obytných jednotek. Většinu obytných jednotek autor navrhuje do severního traktu do rušné komunikace v Botanice. Diskutabilní je pak velikost okna cca 1x1,5m do obytné místnosti. V určitých momentech je společenská místnost v logice provozu přiřazena pouze jedné obytné jednotce. Umístění společenských prostor a studoven je nepochopitelné. Některé studovny jsou i bez oken, což nelze akceptovat. Výraznou částí dispozice jsou instalační šachty. Bohužel se tím ukazuje neschopnost návrhu je logicky umístit či sdružit. Následně jsou aktivní součástí společenských prostor, ale co se s nimi děje v nebytových prostorech parteru diplomanta nezajímá. Prostě je nechá záhadně zmizet.

Dispoziční kvalita a uživatelská hodnota jednotlivých obytných jednotek nepřináší žádná nová a neotřelá řešení, která by se u studentského bydlení dala očekávat. Lze vyčíst nezměrné plýtvání prostorem, a nedomyšlené a formální osazení návrhu interiérem propracovaného v nízké kvalitě. Lay-out studentského bytu a především umístění WC u postele by měl diplomant v obhajobě obhájit.

Ve výkresu řezu a střešní krajiny, pokud lze tento výkres tak nazvat se opět prokazuje, že se diplomant zahleděl pouze na svůj objekt a okolí jej nezajímá. Lze i pochybovat o pravdivosti prezentovaného řezu. Jak vůči terénu, tak vůči fasádám.

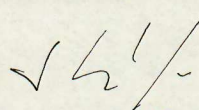
Fasády a vizualizace potvrzují nejistotu a nesebevědomost celého návrhu a jediný zajímavý moment návrhu čitelný pouze z vizualizace je otevření pohledu na věže kostela Sv. Václava. Brutální fasáda návrhu není ani smíchovská, ani moderní, ani provokující a nemá nic společného s brutalismem, ale spíše s žižkovskou výstavbou ze 70. let. Ve smutném důsledku odpovídají fasády dispozičnímu řešení, které nepřekročilo ani vlastní stín, a bohužel ani kvalitu kolejniho bydlení z II. poloviny minulého století. Z vizualizace domu do ulice v Botanice pak zřetelně vyplývá, jak se autor opomněl zabývat prostorem v kterém navrhuje.

Závěr :

Studentské bydlení jako svobodné a hravé téma se v tomto případě nekoná. Počáteční chyby se stále hlouběji a hlouběji propisovaly do konečného řešení. Jako by se do návrhu propisovala i tragédie původního zdeformovaného bloku a mentalita komunikace ze 70. let. Práce prokázala, že tato městská parcela je složitější, než si diplomant uvědomil a jejíž komplexní složitost evidentně podcenil.

Diplomant by měl před porotou obhájit principy svého návrhu od kompozice bloku, přes řešení městských fasád a také dispoziční řešení jak parteru, tak obytného patra.

Z hlediska výše uvedeného navrhuji hodnocení D.

Ing. arch. Josef Smutný

V Praze 11/6/2018